

Personer med nedsatt arbeidsevne og personer med rett til arbeidsavklaringspenger.

September 2017

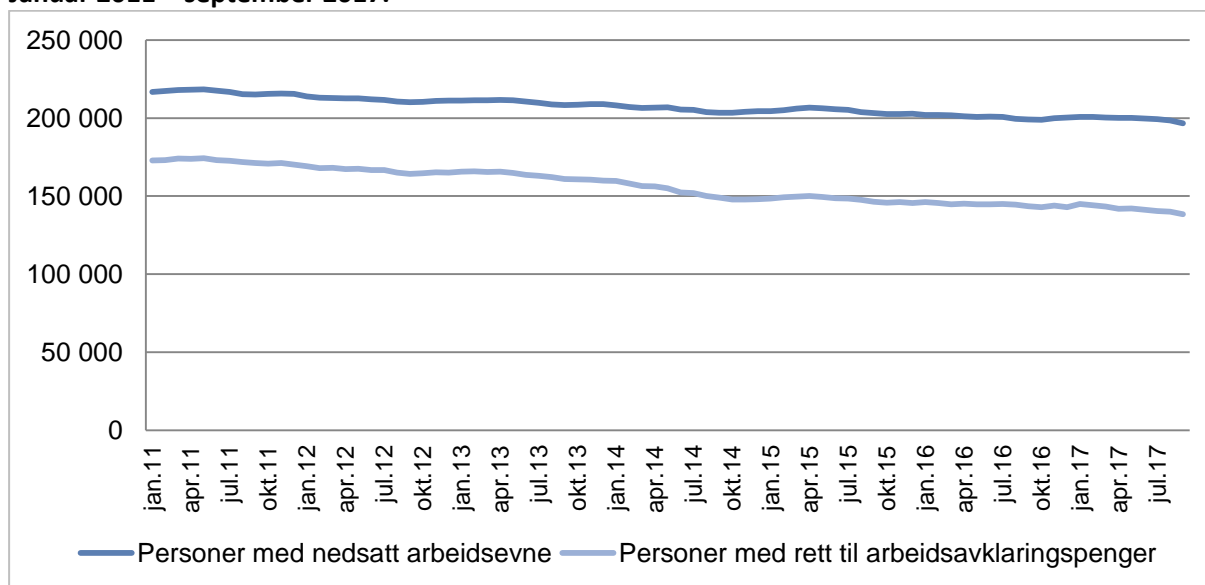
Skrevet av Lars Sutterud, Lars.Sutterud@nav.no - 20. oktober 2017.

Ved utgangen av september 2017 var 196 700 personer registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette var en nedgang på 1,3 prosent sammenlignet med september 2016. Dermed var 5,8 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år registrert med nedsatt arbeidsevne. Blant de med nedsatt arbeidsevne hadde 138 500 personer rett til arbeidsavklaringspenger.¹ Sammenlignet med året før var dette en nedgang på 3,5 prosent, eller 5 000 personer. Det tilsvarer 4,1 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år. Antall personer med en utbetaling av arbeidsavklaringspenger i løpet av september 2017 var på 142 400 personer. Som andel av befolkningen utgjør dette 4,2 prosent.

Nedgang i antall personer med nedsatt arbeidsevne og personer med rett til arbeidsavklaringspenger

Antallet personer registrert med nedsatt arbeidsevne går ned og var på 196 700 ved utgangen av september (figur 1). Dette er 2 500 færre enn for ett år siden. 70 % av de med nedsatt arbeidsevne hadde rett til arbeidsavklaringspenger (se faktaboks for definisjoner), det vil si 138 500 personer. Antallet personer med rett til arbeidsavklaringspenger ble redusert med 3 500 fra september 2016.

Figur 1. Antall personer med nedsatt arbeidsevne og antall med rett til arbeidsavklaringspenger. Januar 2011 – september 2017.

Kilde: NAV

¹ I dette notatet bruker vi tall for personer med innvilget rett til arbeidsavklaringspenger ved utgangen av måneden, sett bort i fra delen som omhandler diagnosestatistikken. Den foreligger kun for personer som har en utbetaling i løpet av en måned. Dette tallet avviker noe fra tallet på hvor mange som har fått utbetalt arbeidsavklaringspenger i løpet av måneden, som også er definisjonen vi bruker i vår offisielle statistikk for personer med arbeidsavklaringspenger. En person med rett til arbeidsavklaringspenger trenger ikke nødvendigvis å ha en utbetaling i løpet av en måned, for eksempel personer som har avsluttet retten til arbeidsavklaringspenger, men får en etterbetaling.

Personer med nedsatt arbeidsevne

Begrepet «personer med nedsatt arbeidsevne» omfatter personer som på grunn av sykdom, skade eller andre hindringer har behov for ekstra oppfølging fra NAV for å få eller beholde arbeid. Bistandsbehovet fastsettes etter en arbeidsevnevurdering og vil omfatte arbeidsrettede tilbud og annen oppfølging som medisinsk behandling, rehabilitering, sosial trening/oppfølging og tilrettelegging.

Mange blir registrert med nedsatt arbeidsevne etter å ha brukt opp retten til sykepenger, eller fordi de fortsatt trenger tid til rehabilitering eller omskolering. Andre har vært lenge arbeidsledig, men på grunn av helsemessige utfordringer vurderes de å ha ekstra behov for oppfølging for å kunne komme i jobb. Personer som mottar sykepenger eller uføretrygd regnes ikke med i statistikken over personer med nedsatt arbeidsevne, med mindre de mottar arbeidsrettet oppfølging rettet mot personer med nedsatt arbeidsevne.

Arbeidsavklaringspenger

Arbeidsavklaringspenger kan innvilges til personer som har fått arbeidsevnen nedsatt med minst femti prosent på grunn av sykdom. Det er et krav at det foreligger en gyldig diagnose i henhold til klassifiseringssystemene ICD 10 og ICPC 2. Det er også et vilkår at man enten er under aktiv behandling, deltar i et aktivt tiltak, eller at man selv etter at dette er prøvd fremdeles anses å ha en viss mulighet for å komme i arbeid, og får oppfølging fra Arbeids- og velferdsetaten.

Tidligere (før 1.3.2010) mottok personer som var under medisinsk behandling rehabiliteringspenger, mens de som deltok i et arbeidsrettet tiltak mottok attføringspenger. Tidsbegrenset uførestønad kunne innvilges om man, til tross for medisinsk behandling og forsøk på attføring, ikke kunne komme i arbeid i overskuelig framtid, men at det var håp på lengre sikt. Minsteytelsen for arbeidsavklaringspenger er 2G (grunnbeløpet i folketrygden) som fra 1. mai 2017 utgjør 187 268 kr.

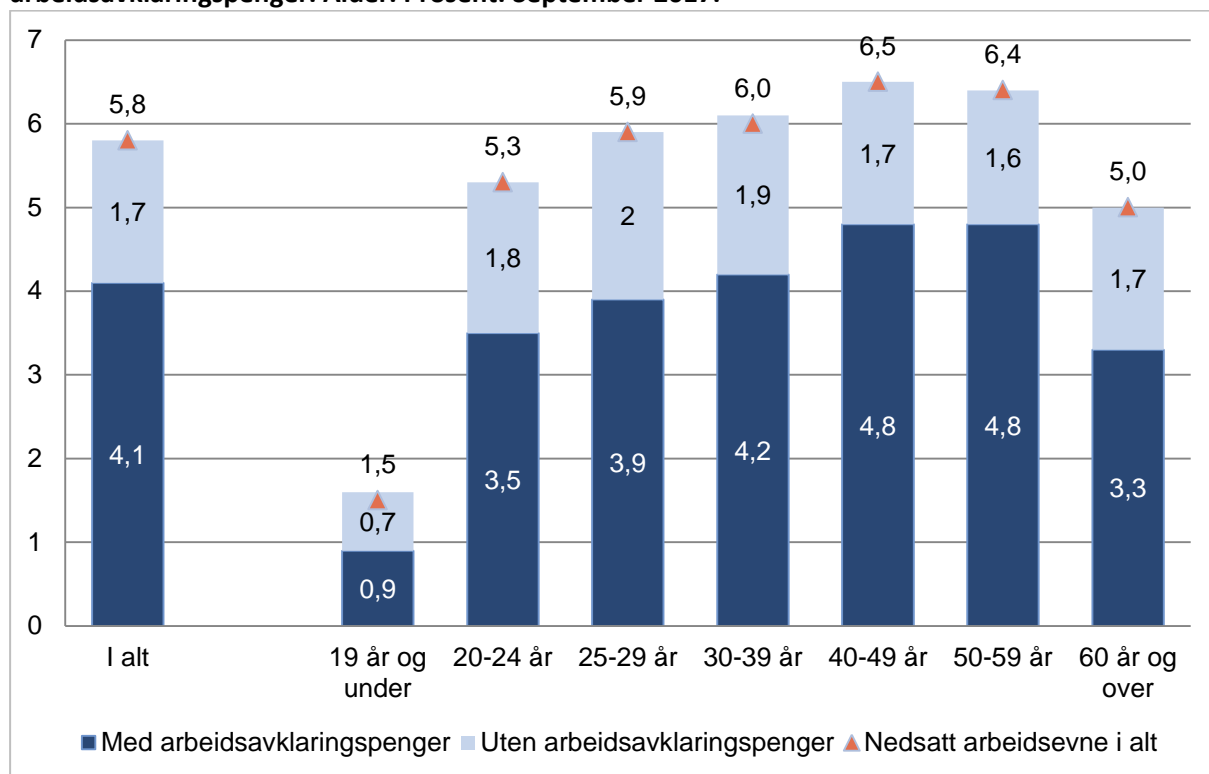
Stabilt antall unge med nedsatt arbeidsevne og arbeidsavklaringspenger

41 900 personer under 30 år var ved utgangen av september 2017 registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette utgjorde 5 prosent av befolkningen i alderen 18-29 år. Antall unge med nedsatt arbeidsevne har holdt seg stabilt det siste året, i september var 100 færre registrert med nedsatt arbeidsevne enn i september i fjor (tall ikke vist, for endring i andel se figur 3²). 27 600 av de unge hadde rett til arbeidsavklaringspenger, 500 færre enn for ett år siden.

136 000 personer mellom 30 og 59 år var registrert med nedsatt arbeidsevne, en nedgang på 1 700 personer sammenlignet med samme tidspunkt i fjor. 20 500 personer i alderen 60 til 66 år var ved utgangen av september 2017 registrert med nedsatt arbeidsevne, en nedgang på 700 personer sammenlignet med september 2016.

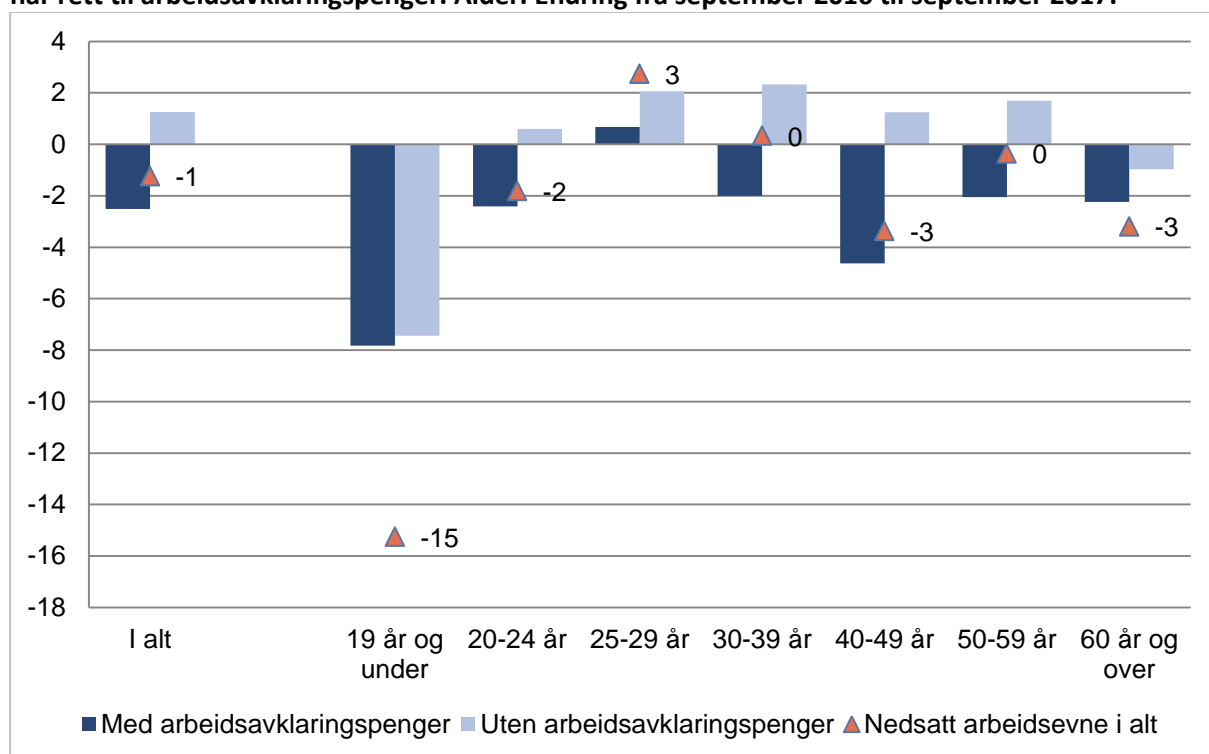
² For gruppene «19 år og under» og «60 år og over» er antallene små, derfor gir det også større utslag på de prosentvise endringene i figur 3.

Figur 2. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne, fordelt på om har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Alder. Prosent. September 2017.

Kilde: NAV

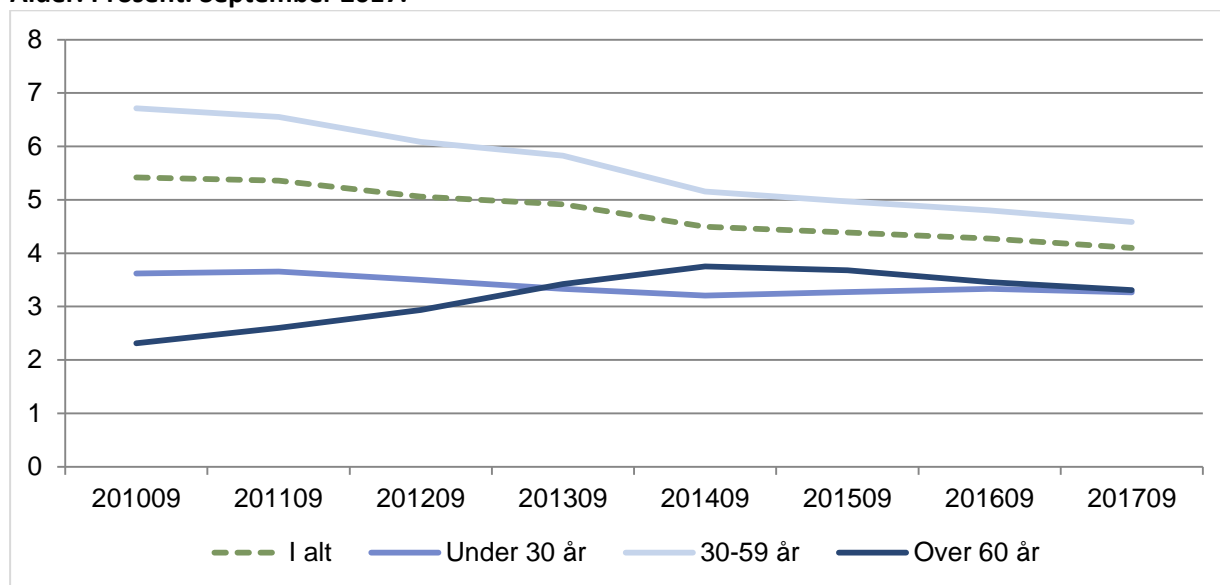
Figur 3. Prosentvis endring i personer med nedsatt arbeidsevne dekomponert i om de har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Alder. Endring fra september 2016 til september 2017.

Kilde: NAV

Utviklingen i aldersgruppene er forskjellig når vi ser på personer med nedsatt arbeidsevne som har rett til arbeidsavklaringspenger (figur 4). Den stiplede linjen viser nedgangen i andel personer med rett til arbeidsavklaringspenger. Nedgangen skyldes i hovedsak at det blir færre mellom 30 og 59 år. Blant de over 60 år økte andel av befolkningen med rett til arbeidsavklaringspenger jevnt frem til 2014, deretter har den avtatt noe. For de unge finner vi de høyeste andelen liggende rundt og rett i etterkant av innføringen av arbeidsavklaringspenger i mars 2010. Andelen sank noe til 2014, mens vi ser en liten økning fra 2014 og fremover. Økningen kan skyldes at vi i samme periode har sett en økning i arbeidsledigheten, noe som ofte rammer de med lavest arbeidstilknytning.

Figur 4. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne som har rett til arbeidsavklaringspenger. Alder. Prosent. September 2017.

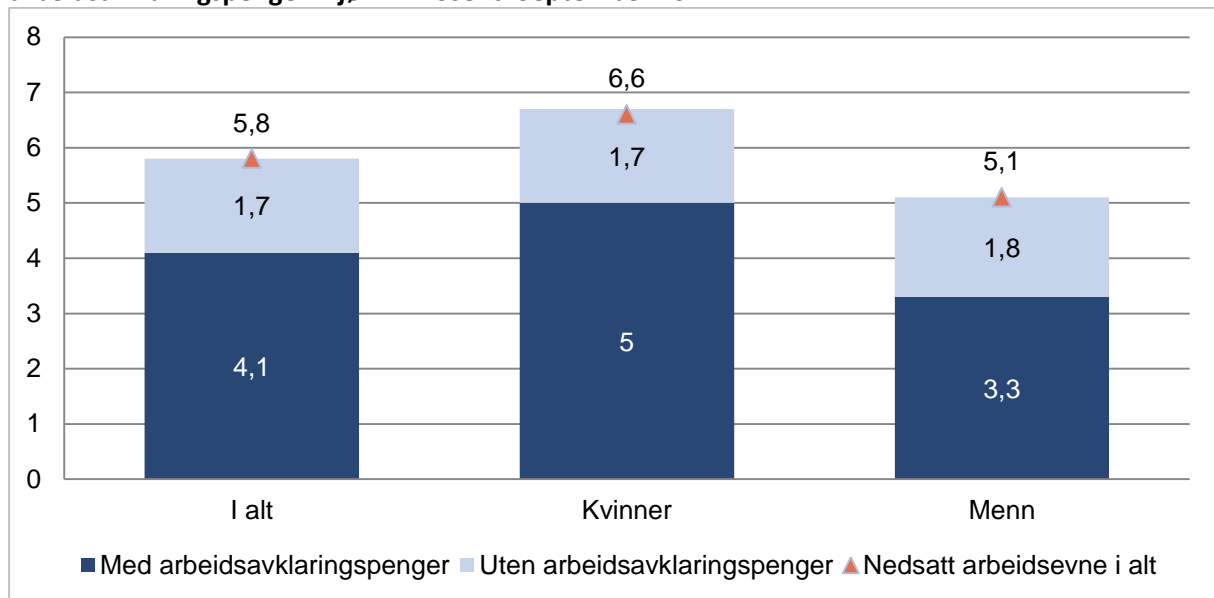

Kilde: NAV

Færre med nedsatt arbeidsevne både blant menn og kvinner

Flertallet som er registrert med nedsatt arbeidsevne er kvinner. Ved utgangen av september 2017 var 6,6 prosent av kvinnene og 5,1 prosent av mennene i alderen 18-66 år registrert med nedsatt arbeidsevne (Figur 5). At kvinner i større grad er mottakere av helse relaterte ytelser er noe vi også ser for sykefravær og uføretrygd. Vi ser en nedgang blant begge kjønn, med 1 300 færre kvinner og 1 200 færre menn enn ett år tidligere.

Figur 5. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne, fordelt på om de har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Kjønn. Prosent. September 2017.

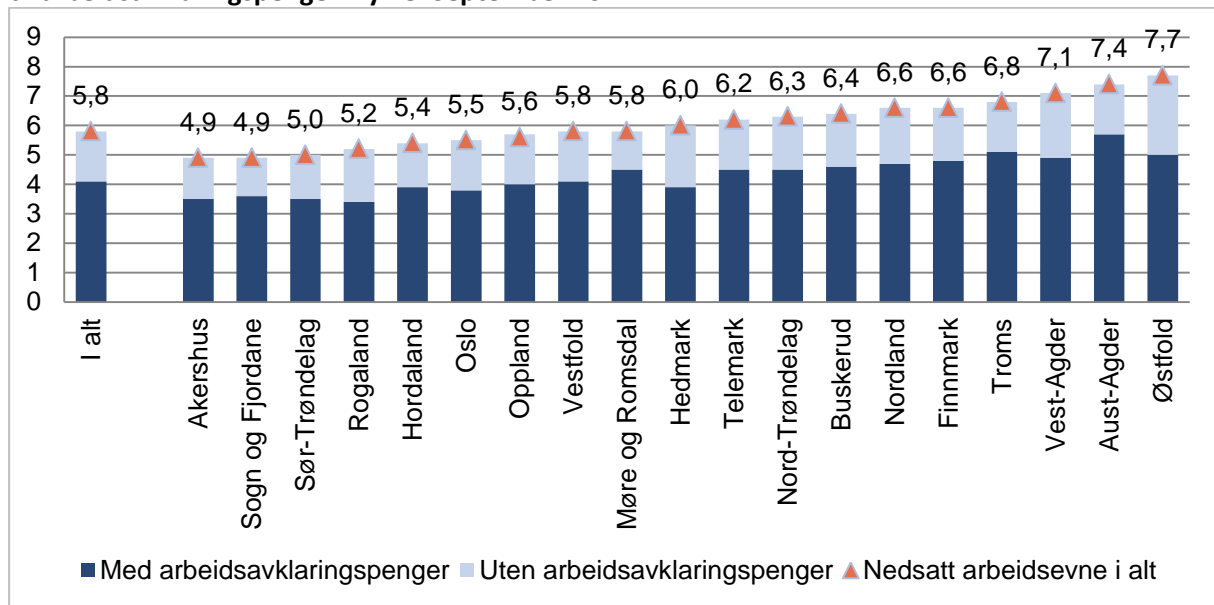
Kilde: NAV

Økning i Rogaland og Vest-Agder

Vest-Agder og Rogaland er fylkene med størst økning i antall personer med nedsatt arbeidsevne sammenlignet med for ett år siden (se figur 7). For begge fylkene kan dette sammenholdes med utviklingen på arbeidsmarkedet, men i størst grad for Rogaland, hvor det i løpet av de siste årene har vært betydelig økning i arbeidsledigheten. Når arbeidsledigheten øker blir det samtidig vanskeligere for personer med helseutfordringer å få arbeid, og en del av de som mister jobben vil også ha helseproblemer som gjør at de blir registrert med nedsatt arbeidsevne og ikke som arbeidsledige. Så langt i 2017 har imidlertid ledigheten gått ned både i Vest-Agder og Rogaland. Dermed kan det være grunn til å forvente en bedre utvikling fremover.

Blant de resterende fylkene er det store forskjeller i hvor stor andel av befolkningen som er registrert med nedsatt arbeidsevne og som har rett til arbeidsavklaringspenger (se Figur 6). Akershus og Sogn og Fjordane er fylkene hvor lavest andel av befolkningen er registrert med nedsatt arbeidsevne. Ved utgangen av september 2017 var 4,9 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år registrert med nedsatt arbeidsevne i disse to fylkene. I den andre enden av skalaen finner vi Aust-Agder og Østfold. Ved utgangen av september var henholdsvis 7,4 og 7,7 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette er samme mønster som vi ser på uføretrygd, hvor det også er Aust-Agder og Østfold som har høyest andel, mens Akershus, Rogaland og Sogn og Fjordane er blant fylkene med lavest andel uføretrygdede (Ellingsen 2017, 10).

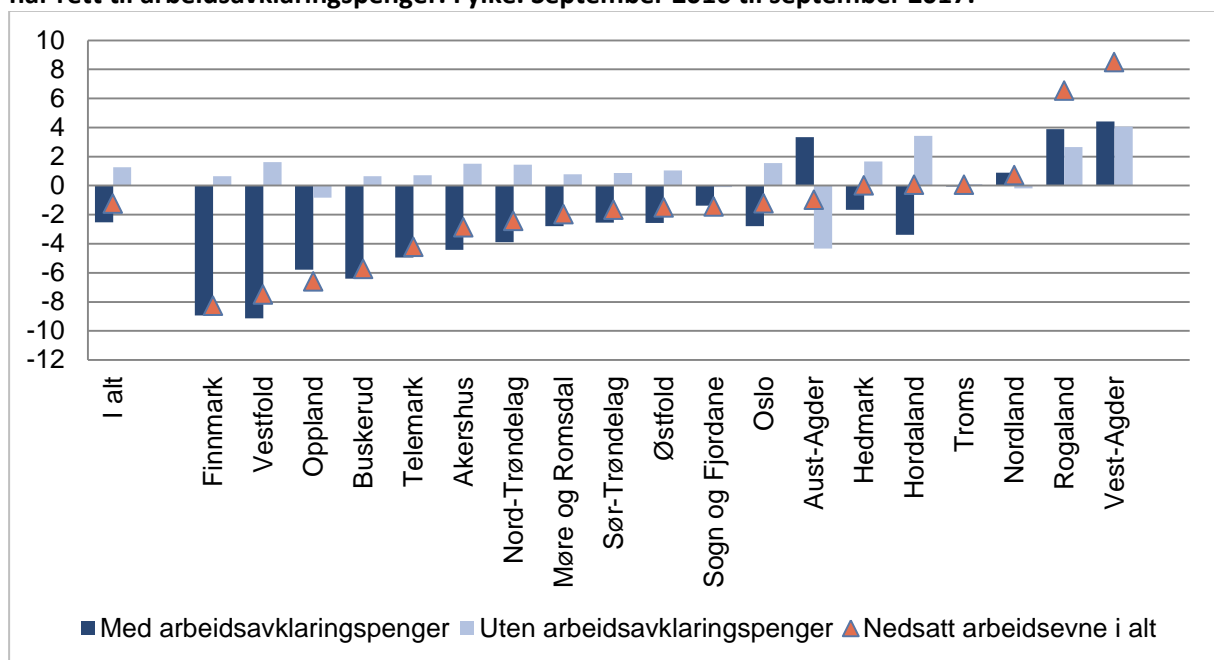
Figur 6. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne, fordelt etter om de har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Fylke. September 2017.

Kilde: NAV

I de fleste fylker registrer vi en del endringer i personer med nedsatt arbeidsevne det siste året (se Figur 7). Tidligere har vi sett at det blir færre personer med nedsatt arbeidsevne. Her ser vi at denne endringen fordeler seg jevnt utover de fleste fylkene, hvor Finnmark og Vestfold har størst endring med henholdsvis 8,3 og 7,5 prosent færre personer med nedsatt arbeidsevne.

Figur 7. Prosentvis endring i personer med nedsatt arbeidsevne dekomponert i om de har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Fylke. September 2016 til september 2017.

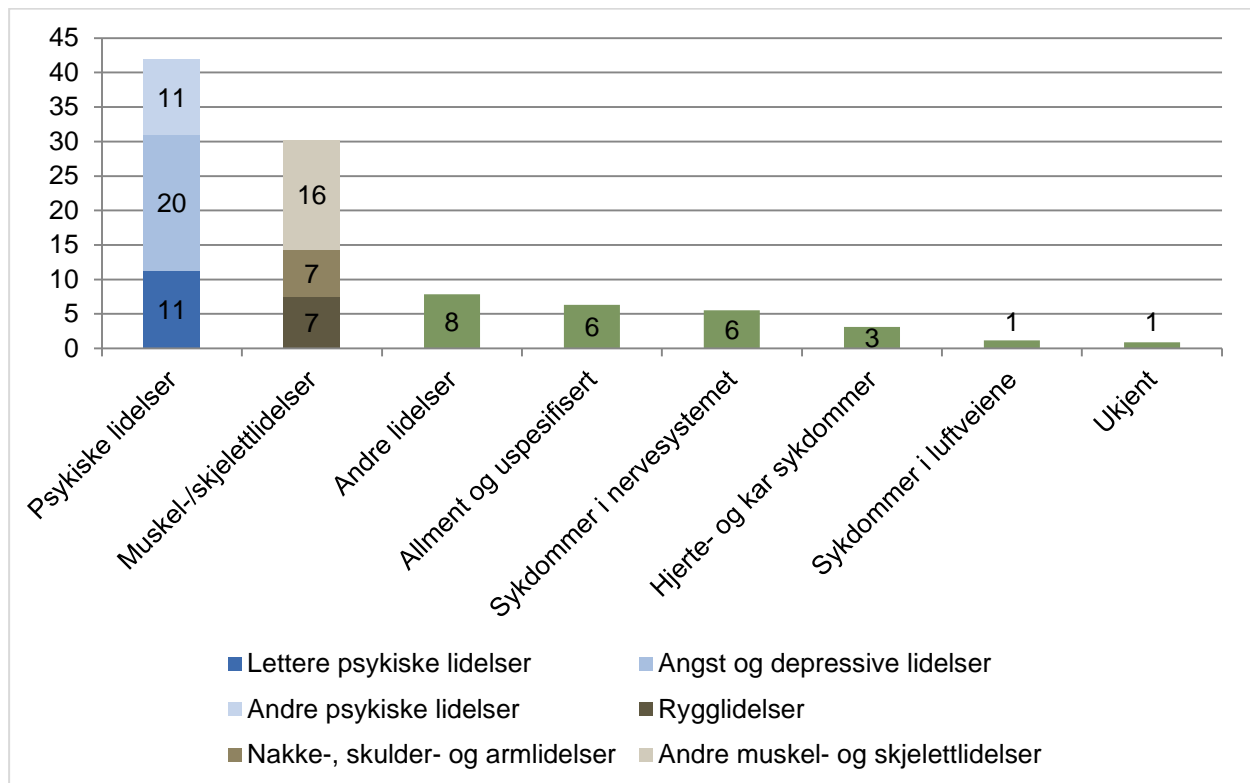

Kilde: NAV

Flest med psykiske lidelser

De vanligste diagnosene blant mottakerne av arbeidsavklaringspenger³ er psykiske lidelser (Figur 8). Ved utgangen av september 2017 hadde 42 prosent en psykisk lidelse. Blant disse hadde omtrent halvparten angst- og depressive lidelser, en fjerdedel lettere psykiske lidelser og den siste fjerdedelen andre psykiske lidelser. Innen diagnosegruppen «Andre psykiske lidelser» er stoffmisbruk, hyperkinetisk forstyrrelse (ADHD), bipolar lidelse og personlighetsforstyrrelse blant de vanligste diagnosene. I tillegg til psykiske lidelser er det en stor andel av mottakerne av arbeidsavklaringspenger som har muskel- og skjelettlidelser (30 prosent).

Figur 8. Mottakere av arbeidsavklaringspenger etter diagnose. September 2017. Prosentvis fordeling.

Kilde: NAV

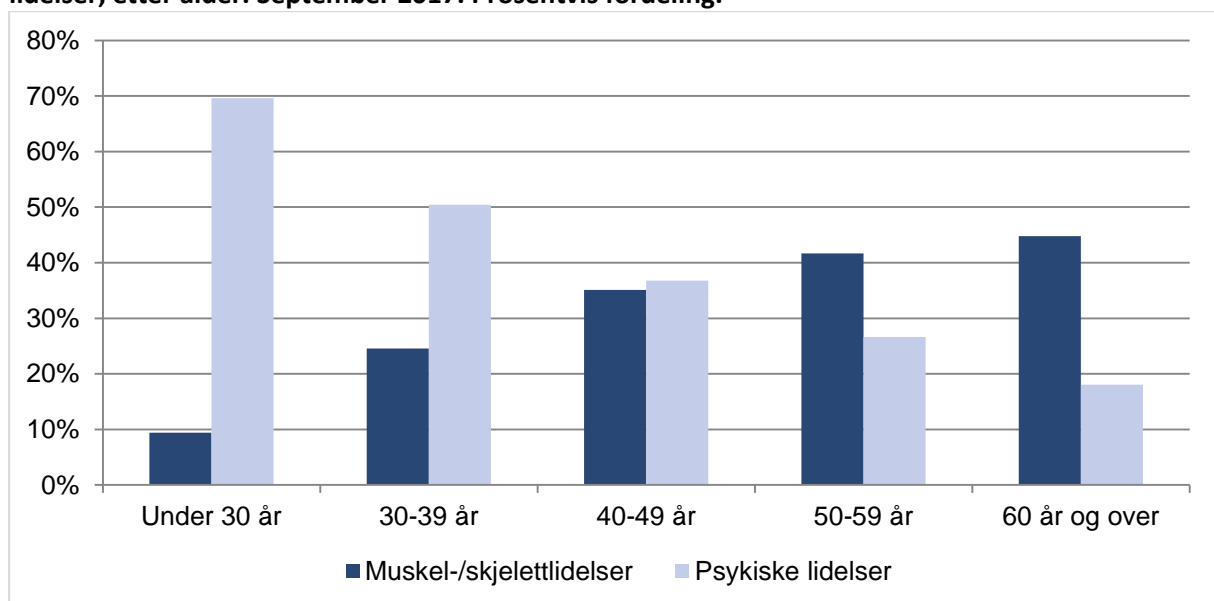
³ For å motta arbeidsavklaringspenger er det et krav at det foreligger en gyldig diagnose i henhold til klassifiseringssystemene ICD 10 og ICPC 2. Det er imidlertid ikke et krav at det foreligger en diagnose for å bli registrert med nedsatt arbeidsevne. En betydelig andel av de med nedsatt arbeidsevne som ikke har arbeidsavklaringspenger har imidlertid også en diagnose, men datakvalitet her er mer usikker. Vi publiserer derfor bare diagnosetall for mottakere av arbeidsavklaringspenger. Tallene i diagnosedelen av notatet baserer seg på alle mottakere av arbeidsavklaringspenger og skiller seg således noe fra tallene som brukes ellers i notatet.

Den hyppigst forekommende enkeltdiagnosen under hovedgruppen psykiske lidelser er depressive lidelser. En tredjedel av mottakere av arbeidsavklaringspenger med psykiske lidelser har denne diagnosen. Blant muskel- og skjelettlidelser er fordelingen jevnere. De to hyppigst forekommende enkeltdiagnosene her er rygg syndrom med smerteutstråling (12 prosent) og utbredte muskelsmerter/fibromyalgi (13 prosent).

Det er imidlertid store aldersforskjeller når det gjelder hvilke diagnoser mottakerne av arbeidsavklaringspenger har (Figur 9). Blant de under 30 år hadde hele 70 prosent av mottakerne psykiske lidelser i september 2017. I tillegg ser vi at det er en klar tendens til at andelen mottakere av arbeidsavklaringspenger med psykiske lidelser er synkende med alderen, mens det er omvendt for andelen med muskel- og skjelettlidelser. For denne gruppen er andelen økende med alder. Det samme ser vi for uføretrygdede (Ellingsen og Lindbøl 2017, 4).

Sammenlignet med legemeldt sykefravær etter diagnose ser vi mange fellestrekk. Over halvparten av de som starter å motta arbeidsavklaringspenger mottok sykepenger i forkant. De fleste i denne gruppen har gått ett år med sykepenger noe som utgjør maksimaltiden. På samme måte som blant mottakere av arbeidsavklaringspenger er muskel- og skjelettlidelser og psykiske lidelser den hyppigste årsaken til sykefravær (Sundell 2016, 12). Det er imidlertid en langt større andel som har psykiske lidelser blant mottakere av arbeidsavklaringspenger sammenlignet med de sykemeldte, mens muskel- og skjelettlidelser er den hyppigste årsaken til sykefravær (Sundell 2016, 12).

Figur 9. Mottakere av arbeidsavklaringspenger med muskel- og skjelettlidelser eller psykiske lidelser, etter alder. September 2017. Prosentvis fordeling.

Kilde: NAV

Sammenligner vi diagnosene for mottakere av arbeidsavklaringspenger med diagnosene for uføretrygdede så ser vi at mønsteret er tilnærmet likt – flertallet av de uføretrygdede har psykiske lidelser, mens den nest største gruppen er personer med muskel- og skjelettlidelser (Ellingsen 2015, 1).

44 prosent av de som starter å motta arbeidsavklaringspenger kommer ikke fra sykepenger. Disse har ofte ikke vært i arbeid og har dermed heller ikke opptjente sykepengerrettigheter. Mange i denne gruppen står altså lengre unna arbeidsmarkedet enn de som kommer fra sykepenger. Forekomster av psykiske lidelser er langt større i denne gruppen enn blant de som har vært i arbeid.

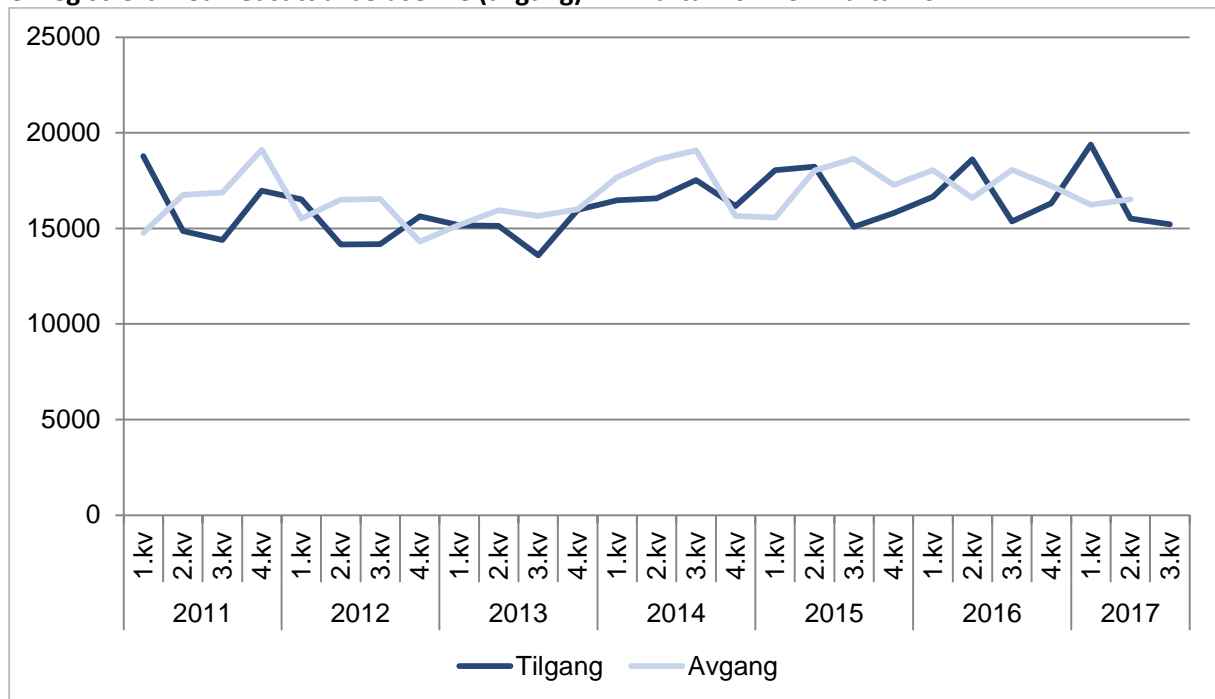
Stabilt antall nye som blir registrert med nedsatt arbeidsevne

I løpet av tredje kvartal 2017 ble 15 200 nye personer registrert med nedsatt arbeidsevne hos NAV (figur 10).⁴⁵ Sammenligner vi andre kvartal 2017 med andre kvartal 2016 ser vi at antall nye registrerte har falt med 100 personer, noe som utgjør en endring på under 1 prosent. 55 prosent av de nye som ble registrert med nedsatt arbeidsevne i løpet av andre kvartal mottok sykepenger inntil to måneder tidligere. 15 prosent var arbeidssøkere. Vi har ikke informasjon om de resterende. En del av disse kan ha mottatt kommunale ytelser som kvalifiseringspenger eller sosialhjelp eller de kan ha vært i utdanning. I andre kvartal 2017 sluttet 16 500 personer å være registrert med nedsatt arbeidsevne. Fra andre kvartal 2016 til andre kvartal 2017 utgjør dette 8,5 prosent færre personer med avgang fra nedsatt arbeidsevne.

⁴ Nye registrert med nedsatt arbeidsevne/mottakere av arbeidsavklaringspenger (tilgang) en gitt måned er i dette notatet definert som: Personer som var registrert med nedsatt arbeidsevne/mottok arbeidsavklaringspenger ved utgangen av måned t , men ikke i måned $t-1$ og $t-2$. Antall som sluttet å være registrert med nedsatt arbeidsevne/motta arbeidsavklaringspenger (avgang) en gitt måned er definert som: Personer som var registrert med nedsatt arbeidsevne/mottok arbeidsavklaringspenger ved utgangen av måned t men ikke i måned $t+1$ og måned $t+2$. Gitt disse definisjonene må vi vente to måneder før vi kan regne avgangstall fra en gitt måned. Vi har derfor bare med avgangstall til og med 2.kvartal 2017 i dette notatet.

⁵ Se Vedlegg A For egne tilgangs- og avgangstall for mottakere av arbeidsavklaringspenger.

Figur 10. Antall nye som er registrert med nedsatt arbeidsevne (tilgang) og antall som ikke lenger er registrert med nedsatt arbeidsevne (avgang). 1. kvartal 2011-3. kvartal 2017.

Kilde: NAV

42 prosent gikk til arbeid

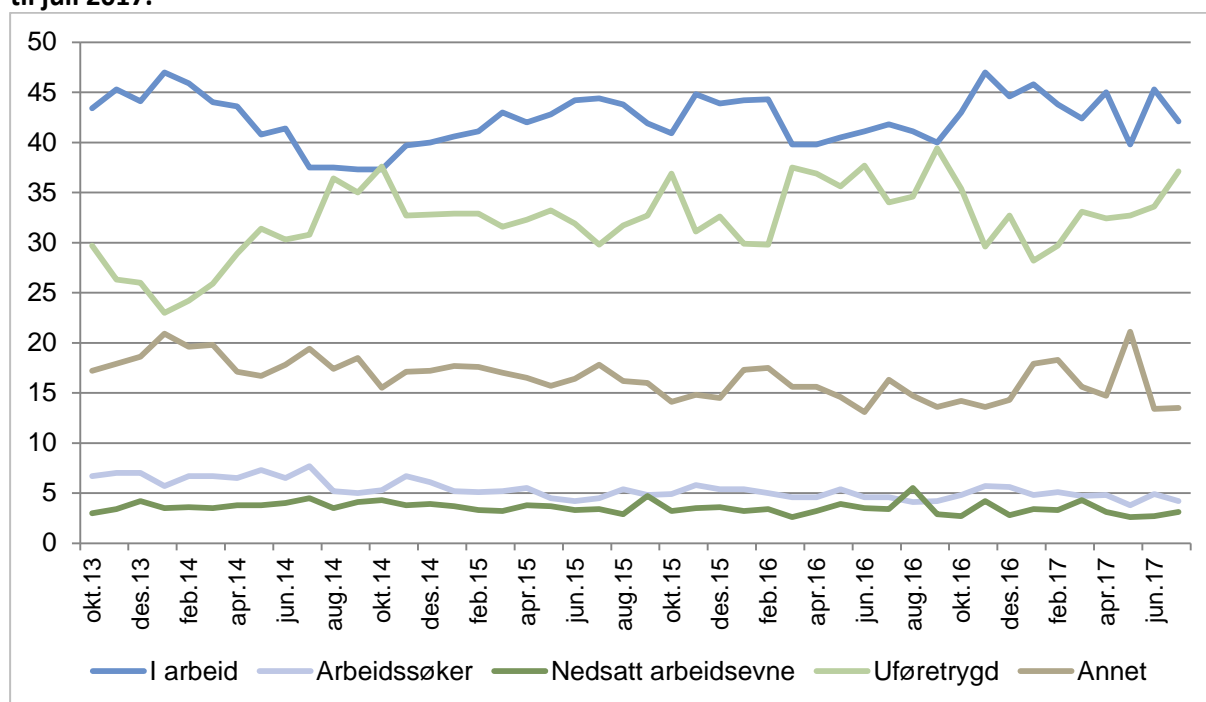
Hvor går de som ikke lenger er registrert hos NAV med nedsatt arbeidsevne? I figur 11 vises hvilken status de som ikke lenger var registrert med nedsatt arbeidsevne hadde seks måneder senere.⁶ Figuren slutter nå med status i juli 2017. Dette er personene som sluttet å være registrert med nedsatt arbeidsevne i januar 2017.

I hele perioden har andelen i arbeid variert mellom 38 og 47 prosent.⁷ Andelen som kommer over i arbeid har beveget seg oppover igjen siden høsten 2014. Første halvår av 2014 sank denne andelen. Årsaken til dette var at mange av de som ble overført fra attføringspenger, rehabiliteringspenger eller tidsbegrenset uførestønad til arbeidsavklaringspenger våren 2010, ble innvilget uføretrygd første halvår 2014. Selv om antallet personer som gikk til arbeid holdt seg stabilt, gikk andelen i arbeid ned på grunn av at antallet som gikk til uføretrygd økte.

⁶ For at vi skal regne en person som ikke lenger registrert med nedsatt arbeidsevne må personen være registrert med nedsatt arbeidsevne i en måned, men ikke i de to påfølgende månedene. Ved å se på hvilken status personen har seks måneder senere, ser vi om personen er tilbake med nedsatt arbeidsevne eller om overgangen er mer varig.

⁷ Kategorien 'I arbeid' inkluderer både de som kun er i arbeid, og de som kombinerer arbeid med en ytelse fra NAV

Figur 11. Arbeidsmarkedsstatus seks måneder etter avgang fra nedsatt arbeidsevne. Oktober 2013 til juli 2017.⁸

Kilde: NAV

Av de som ikke lenger var registrert med nedsatt arbeidsevne i januar 2017 var 42 prosent i arbeid i juli 2017, samme nivå som ett år tidligere. Antallet som sluttet å være registrert i januar 2017 var 5 300, hvorav antallet i jobb var 2 200. Sammenlignet med året før var det en nedgang på 300 for antall med avgang og 100 for antallet i jobb. 37 prosent var blitt uføretrygdet.

Utenom arbeid og uføretrygd, er det flest som befinner seg i gruppen «Annet» 6 måneder etter at de ikke lenger er registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette inkluderer blant annet personer som er studenter, selvstendig næringsdrivende eller alderspensjonister.

Færre har rett til arbeidsavklaringspenger

Den største gruppen av de som er registrert med nedsatt arbeidsevne har arbeidsavklaringspenger (70%). Andelen med nedsatt arbeidsevne som har rett til arbeidsavklaringspenger har imidlertid gått ned det siste året. Samtidig ser vi at det er flere som befinner seg i kategorien Annet og Uføretrygd som utgjør henholdsvis 17 og 10 prosent av alle personer med nedsatt arbeidsevne. Blant gruppen Annet finner vi personer som enten mottar kommunale ytelser eller som ikke mottar noe stønad fra

⁸ I grafene er det illustrert hva personene gjør 6 måneder etter avgang fra nedsatt arbeidsevne. Status oktober 2013 er altså for de som hadde avgang fra nedsatt arbeidsevne i april 2013, status november 2013 er for de med avgang mai 2013, også videre.

NAV. Den siste gruppen blir trolig forsørget av familie eller andre. I kategorien Uføretrygd deltar flertallet i tilrettelagt arbeid.

Tabell 1. Personer med nedsatt arbeidsevne fordelt på ytelse (justert for dobbeltellinger). Antall og andel. September 2017.

	Nedsatt arbeidsevne	Arbeidsavklaringspenger	Uføretrygd	Dagpenger	Tiltakspenger	Annet
Antall	196 653	138 462	19 684	1 018	3 393	34 096
Andel prosent	100	70	10	1	2	17
Endring fra i fjor. Antall	-2 493	-5 011	265	-72	-12	2 337

Kilde: NAV

Deltakelse i arbeidsrettede tiltak

Ved utgangen av september 2017 deltok 55 800 av de med nedsatt arbeidsevne på et arbeidsrettet tiltak, noe som utgjorde 28 prosent av de med nedsatt arbeidsevne (se tabell 2). Mange av de som ikke deltar i et arbeidsrettet tiltak er under annen oppfølging, som medisinsk behandling, rehabilitering eller sosial trening. Blant de som er under 60 år er tiltakene arbeidspraksis, opplæring og oppfølging mest brukt. Personer i 60-årene deltar i mindre grad i tiltak, og for denne gruppen er tiltakene tilrettelagt arbeid og lønnstilskudd vanligst.

Tabell 2. Personer med nedsatt arbeidsevne som deltar i et arbeidsrettet tiltak. Alder og type tiltak. September 2017.

	I alt	Under 30 år	30-59 år	60 år og over
I alt	55 261	16 390	36 120	2 751
Avklaringstiltak	2 088	364	1 529	195
Oppfølging	10 023	2 423	7 207	393
Opplæring	11 507	3 948	7 481	78
Lønnstilskudd	6 257	1 336	4 222	699
Arbeidspraksis	14 289	5 702	8 276	311
Tilrettelagt arbeid	10 386	2 542	6 805	1 039
Andre tiltak	711	75	600	36

Kilde: NAV

17 prosent har gått over fireårsgrensen på arbeidsavklaringspenger

Av alle personer som i september 2017 hadde rett til arbeidsavklaringspenger har 17 prosent mottatt ytelsen lengre enn varighetsbegrensningen på fire år (se tabell 3). For gruppen som har hatt rett til

arbeidsavklaringspenger lengst, det vil si over fem år, kommer 35 prosent fra tidligere midlertidige helserelaterte ytelser.⁹ 4 437 personer har mottatt arbeidsavklaringspenger hver måned siden ytelsen startet i mars 2010.

Kvinner utgjør 63 prosent av personer med rett til arbeidsavklaringspenger i september 2017 som har mer enn fire års varighet. Ser vi på aldersgruppene har 19 prosent av personer i alderen 30-59 en varighet over fire år. For de under 30 år er den tilsvarende andelen 13 prosent mens blant personer over 60 år har 10 prosent mer enn fire års varighet.

Tabell 3. Personer med rett til arbeidsavklaringspenger fordelt på hvor lenge de har hatt rett til ytelsen. Antall og andel. September 2017¹⁰.

Varighet	Antall	Andel
I alt	138 462	100
1 år (1-12 mnd)	43 787	32
2 år (13-24 mnd)	33 228	24
3 år (25-36 mnd)	23 642	17
4 år (37-48 mnd)	14 809	11
5 år (49-60 mnd)	8 372	6
Over 5 år (61- mnd)	14 624	11

Kilde: NAV

Referanser

Ellingsen, Jostein (2015), «Utviklingen i uførediagnoser per 31.desember 2013», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet:

<https://www.nav.no/no/NAV+og+samfunn/Statistikk/AAP+nedsatt+arbeidsevne+og+uforetrygd+-+statistikk/Uforetrygd/Diagnoser+uf%C3%B8retrygd>

Ellingsen, Jostein (2017), «Utviklingen i uføretrygd per 31.desember 2016», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet:

<https://www.nav.no/no/NAV+og+samfunn/Statistikk/AAP+nedsatt+arbeidsevne+og+uforetrygd+-+statistikk/Uforetrygd>

Ellingsen, Jostein og Marianne Lindbøl (2017), «Utviklingen i uførediagnoser per 31.desember 2014», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet:

⁹ Tidsbegrenset uførestønad, attføringspenger eller rehabiliteringspenger.

¹⁰ Denne måten å beregne varighet på skiller seg fra hvordan forfatterne har gjort det i Sørbo m.fl (2015). Hovedforskjellen mellom tallene presentert her og i artikkelen ligger i hvilket utvalg varigheten er beregnet for. Sørbo m.fl (2015) ser på varighet på arbeidsavklaringspenger for personer som *hadde muligheten* til å gå over fire år på arbeidsavklaringspenger. Ikke alle personer i utvalget med mottakere per september 2017 vil ha denne muligheten fordi de kan ha kommet inn i ytelsen på et senere tidspunkt enn september 2013 – slik at det ikke er mulig å oppnå fire år.

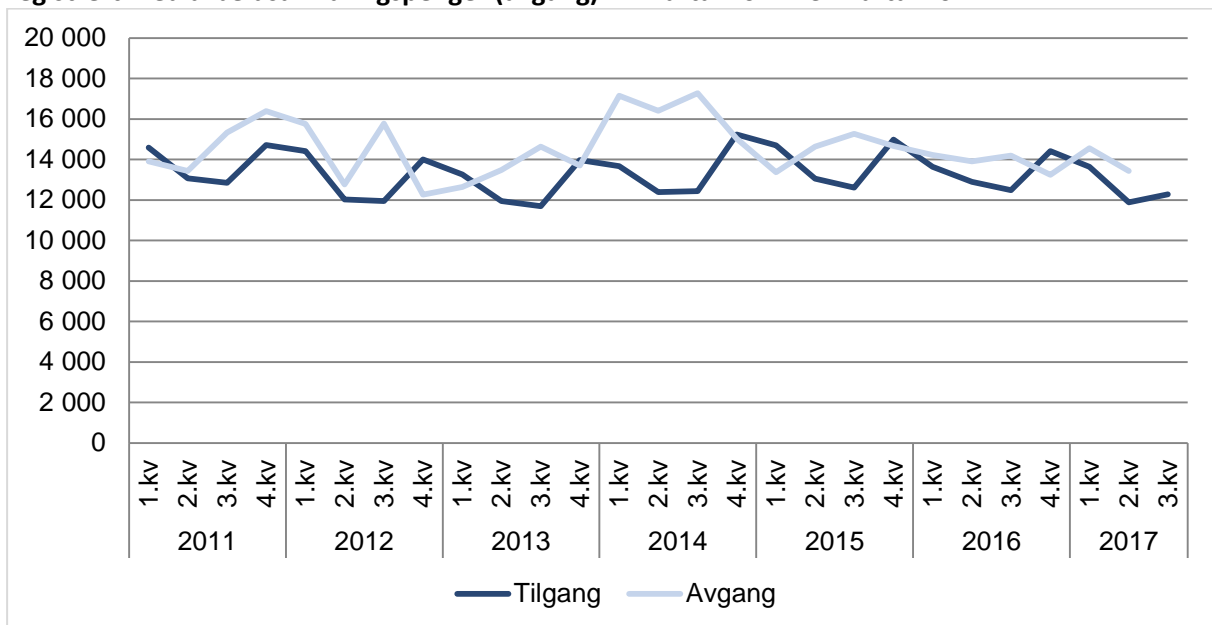
<https://www.nav.no/no/NAV+og+samfunn/Statistikk/AAP+nedsatt+arbeidsevne+og+uforetrygd+-+statistikk/Uforetrygd/Diagnoser+uforetrygd>

Sundell, Therese (2016) «Utviklingen i sykefraværet, 3.kvartal 2016», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet: <https://www.nav.no/no/NAV+og+samfunn/Statistikk/Sykefravar+-+statistikk/Sykefravar>

Sørbø, Johannes og Helene Ytteborg (2015) «Arbeidsavklaringspenger: Hva har skjedd med de som har passert fire år?», Arbeid og velferd 3/2015, s. 123-133.

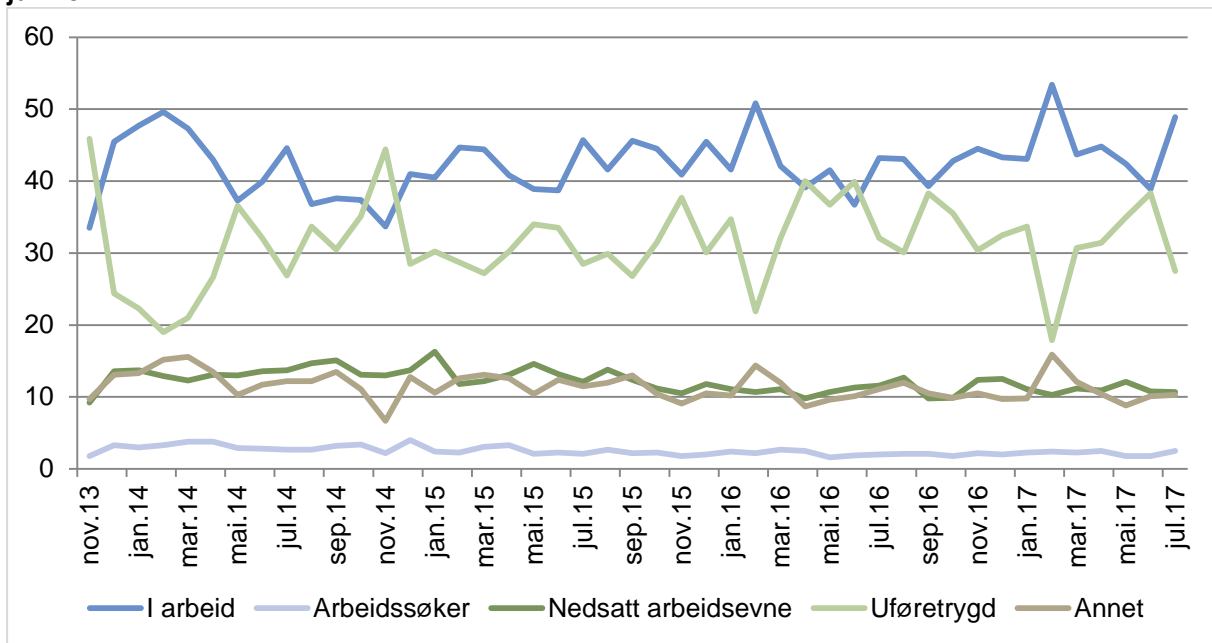
Vedlegg

A. Antall nye som er registrert med arbeidsavklaringspenger (tilgang) og antall som ikke lenger er registrert med arbeidsavklaringspenger (avgang). 1.kvartal 2011 - 3.kvartal 2017

Kilde: NAV

B. Arbeidsmarkedsstatus 6 måneder etter avgang fra arbeidsavklaringspenger. November 2013 – juli 2017¹¹.

Kilde: NAV

¹¹ I grafene er det illustrert hva personene gjør 6 måneder etter de sluttet å motta arbeidsavklaringspenger. Status november 2013 er altså for de som hadde avgang fra arbeidsavklaringspenger i mai 2013, status desember 2013 er for de med avgang september 2013, også videre.